

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Dionysio. 204.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Hoc optimis quadrat. Illud ob misericordiam fit: hoc ob mercedem procreatur. Nā ille ob animi imbecillitatem miserationi est: hic ob animi magnitudinem corona donatur.

Esaiæ militi. 203.

Veniam nec habes nec habiturus es, si in iisdē institutis perstes. Si autem animum mutes, ac furorē & rabiem cōprimas, eam fortasse consequi possis. Severitatem enim bonitas diuina superabit. Quodd si iudiciū fore haudquaquam existimas, audi quid Plato dicat: Nam si mors (inquit) omnibus rebus nos liberaret, commodum profectō improbis hominibus esset è vita discedere, quò simul & corporibus & eorum vitio vnā cum animis liberarentur. Nunc autem, quandoquidem anima immortalis esse apparet, nulla ei alia ratio, qua malum effugiat, nec salus patet, quàm vt optima & prudentissima fiat.

Dionysio. 204.

Ea ignorare videris, quæ etiam admodū pueri norunt. Miraci enim te dixisti, qui fiat, vt qui iucunda loquuntur, auditores facilius alliciant, quàm qui vtilia præcipiunt: illud nimirum ignorans, hinc fieri, vt illi admirationi, isti odio sint, quodd illi cupiditatibus obsequantur, isti autem aduersus eas pugnent. Voluptati enim cedit utilitas.

Zosimo Presbytero. 205.

Non modò is, qui in sacrum ordinem cooptatus est, sed etiam quilibet vir probus (tantum enim inter sacerdotem & quemlibet probum virum interesse debet, quantum inter cælum ac terram discriminis est) nihil petulans ac iuvenile agere debet, verùm temperantem vbique ac probè moderatam vitæ rationem præ se ferre. Tu autem, vt aiunt, nec, cum iuuenis esses, modum in lasciuis atque libidi-

νώπει. τὸ μὲν δὲ οἴκτοι γίνονται, τὸ δὲ δὲ ἀμοιβὴν τίκεται. ὁ μὲν γὰρ ἀφ' μικροψυχίας ἐλευθεῖται, ἡ δὲ ἀφ' μεγαλοψυχίας τεραῖται.

Ἡσαΐα γραπῶτη. σγ.

Συζητῶμιν ἕτε ἔχεις, οὔτε ἔχεις, εἰ τοῖς αὐτοῖς ἔπιμείνοις, εἰ δὲ μεταβάλοις, καὶ τῆς μαρτίας καὶ τῆς λύπης ἀποπαύσοιο, ἀπαύσας ταύτης. τὸ γὰρ ἀκριβές, ἡ θεία ἀγαθότης νικήσῃ, εἰδ' ὅσα οἶε κρίσιν εἶναι, ἀκουε Πλάτωνος λέγοντος, εἰ μὲν γὰρ ὁ θάνατος τοῦ παντός ἀπαλλαγὴ, ἔρμεμον ἂν ἴδῃ τοῖς κακοῖς ἀποθανῆσι, τῆ τε σώματος ἅμα ἀπιλλάξῃ, καὶ τῆς αὐτῆς κακίας μετὰ τῆς ψυχῆς. ἢ οὐδ' ἐπειδὴ ἄθνατος φαίνεται ἔσσαι, οὐδὲ μὲν ἂν αὐτῇ ἄλλη ἀποφυγὴ εἴη κακῶν καὶ σωτηρία πλὴν τοῦ ὡς βελτίστην τε καὶ φρονιμωτάτην γενέσθαι.

Διονυσίου. σδ.

Κινδυνεύεις ἀγνοεῖν, ἀ καὶ οἱ κομῶδῃ νήπιοι γινώσκουσιν. ἔφησ γὰρ θαυμάζειν πῶς οἱ τὰ τέρποντα φερόντες, τῆς τὰ λυσιτελοῦντα φερόντων, μᾶλλον ῥᾶον ἐπάρογοι, τοὺς ἀπρομύθεως ἀγνοῶν, ὅτι ὅσα τῶ τοῦ μὲν χαρίζεσθαι ταῖς ἐπιθυμίαις, τοὺς δὲ μάχεσθαι. τοὺς μὲν θαυμάζεσθαι συμβαίνει, τοὺς δὲ μισεῖσθαι. ἡ πᾶσαι γὰρ ἡδονῆς τὸ συμφέρον.

Ζωσίμου πρεσβυτέρου. σε.

Οὐ μόνον ὁ ἱερωμένος, ἀλλὰ καὶ ὁ εὐδίκμος. τοσοῦτον γὰρ ὀφείλει εἶναι τὸ μέσον τοῦ ἱερωμένους καὶ τοῦ εὐδίκμου, ὅσον οὐρανοῦ καὶ γῆς τὸ ἀξίφορον. οὐδὲν ἀκόλαστον, εἰδὲ μεμερικῶδες δίχημος ἂν εἴη ἀφ' ἀπάθειας, ἀλλὰ σώφρονα καὶ κεκολασμένην πανταχοῦ πλὴν δίδωται ἐπιδείκνυσθαι. οὐδὲ ὡς φασὶν, οὔτε νέος ὢν περὶ τὰς λαγνείας ἐμετρίαζεις ἀφ' τὴν πενίαν οὔτε